

РЕШЕНИЕ

№ 5775

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА

ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **4124** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопро-цесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Н. М. от [населено място], подадена чрез процесуалният му представител срещу Решение от 27.01.2011 г., постановено по нахд № 3959/2010 г. на Софийски районен съд /СРС/. По наведени доводи в жалбата за незаконосъобразност на обжалваното решение – неправилно приложение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост-се иска АССГ да го отмени и вместо него да постанови ново, с което да отмени Наказателно постановление /НП/ № 63024/18.09.2009 г. на началник отдел АНД, при ОПП – СДВР.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град – VI касационен състав, след извършена служебно проверка по реда на чл.218 АПК и като взе предвид наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба, като подадена в срока по чл.211 АПК и от надлежна страна, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение въззивната инстанция е потвърдила НП № 63024/27.05.09 г., издадено от началника на АНД, отдел „Пътна полиция” при СДВР в частта му, с която на М. на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП са наложени административни наказания „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец и „глоба” в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл.123 ал.1 т.3 б.”в” ЗДвП. За извършеното нарушение по чл.183 ал.2 т.11 ЗДвП, за което с обжалваното наказателно постановление на М. е наложена глоба в размер на 20 лв. производството по делото е било прекратено.

Правилно в обжалваното решение е прието, че жалбоподателят е извършил описаното в АУАН и издаденото въз основа на него НП административно нарушение. Фактическият състав на извършеното нарушение и механизмът на осъществяването му е установен от въззивната инстанция въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, които са обсъдени обстойно в мотивите. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, са изведени законосъобразни изводи, че касаторът е извършил нарушението-предмет на административнонаказателното обвинение, за което са му наложени предвидените в закона кумулативни административни наказания-„глоба” и „ЛПУМПС”. Обратно на твърденията на касатора, СРС не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. От представена собственооръчно написана декларация от касатора, изготвена на 28.04.2009 г. /л.5 от нахд №3959/10/ е видно, че М. писмено е потвърдил извършеното от фактическа страна, описвайки подробно случилото се на 11.03.2009 г., на [улица], [населено място], което ценено във връзка със събраните по делото гласни доказателства обосновава несъменен и категоричен извод за доказаност на административно-наказателното обвинение. Наведеният довод, че в АУАН нарушението не е описано достатъчно ясно и пълно, е неоснователен. От съдържанието на АУАН е видно обратното-нарушението от фактическа страна и механизмът на осъществяването му са описани достатъчно ясно и подробно, за да разбере привлеченото към административнонаказателна отговорност лице в какво е обвинено. Налице е и единство между фактическо и юридическо обвинение.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд-София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.01.2011 г., постановено по н.а.х. дело № 3959/2010 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.